

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Tre Taler ved tænkte Leiligheder

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 5", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 5*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1998 , s. 1. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-ttl-txt-shoot-idff74c57b-8496-4926-ac20-035e439c8a39.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 5

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Nei, Alvoren er i et Menneske selv, og kun en Gjæk løber efter den, og kun den Feige køber Middelmaadighedens Aflad ved at være som Folk er fleest og speide derefter, og kun den Frygtagtige forstyrres i en ædlere Stræben, ved at agte paa Andres Dom. Er der ingen Veileder i Livet, den Alvorlige gaaer dog ikke iblinde. O, om selv den beskikkede Veileder, m. T., paa det Sted, Du lever, maaskee var uduelig, hvis Du vil det, nu vel, saa vær Du den gode Tilhører, der dog har Gavn af hans maadelige Tale. Og er Den, som her taler, maaskee for ung, eller udtrykker han sig maaskee utydeligt, eller er hans Tanke utydelig, nu vel, m. T., saa læg Talen bort, eller hvis Du vil det, nu vel, saa gør Du det Store, vær den gode Læser, der har Gavn selv af en uheldig Tale. Ja sandeligen, som der skal være en Talens Magt, der næsten kan gjøre Under, saa er der ogsaa en Tilhørers Magt der kan gjøre Under hvis han vil det. En saadan Tilhører er den alvorlige; han siger jeg vil opbygges, og see, han bliver opbygget. Men Alvoren ligger i en Beslutning. Frygter Nogen den, hvad Under da, at han søger Trøst i at Andre ere fangne i den samme Vanskelighed og speider til Høire og Venstre; mener Nogen, at en Beslutning er en skrøbelig Sag, og at den Besluttede løber paa den tynde Iis, ja hvad Under da, at han altid maa have mange omkring sig for at faae Mod til at leve, men Du, m. T., troer jo, at Beslutningen er den høieste Salighed, at selv om Elskovens rigeste Lykke paa nogen anden Maade kunde blive Dig sikkret for Dit hele Liv, Du vilde dog vælge Beslutningens Liv og Ægteskabets Samliv i Faren. Thi Beslutningen gjør Mirakel ved Bryllupper, som hiint ved Brylluppet i Kana: den skjenker først den slette Viin, og gemmer den bedste tilsidst; og Elskoven er den Elskeliges bedste Pynt, men Beslutningen er en Kraft i den Ufuldkomnes Hjerter. Saa er Ægteskabets Beslutning, at Kjerlighed overvinder Alt. Ja, den overvinder Alt; men sandeligen, den omkommer i Modgang, hvis ingen Beslutning holder den fast; den omkommer i Medgang, hvis ingen Beslutning holder den fast; den vanarter i det Dagligdagse, hvis ingen Beslutning opmander den; den qvæles i en indbildt Vigtighed, hvis ingen Beslutning ydmyger den. Elskoven bliver, men Beslutningen er dens Blivest, hvorved det har sit Forblivende; Elskoven er det forfriskende Flygtige, men Beslutningen Beholderen, hvori det bevares. Elskoven bliver; den veileder gennem Livet, naar Beslutningen følger med, men den farer vild, naar Beslutningen ikke veileder; den giver Livet Betydning, naar Beslutningen fortolker den Dag fra Dag; den strækker til for hele Livet, naar Beslutningen holder igjen; den griber det Evige, hvis en Beslutning har beredt den Sted der; den overvinder Alt, naar Beslutningen er med paa Slagdagen – og den sidste Ære er den eneste Ære.